

РЕШЕНИЕ

№ 2617

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11373** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Р. Р., като пълномощник на Ю. Ю. П. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 24.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 22^{-ри} с-в по н.а.х. дело № 15552 по описа за 2019 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които са ограничили правото му на защита и са възпрепятствали участието му в процеса. Смята, също така, че първостепенният съд е постановил неправилно решение, поради факта, че не е изяснил фактическата обстановка по делото. Твърди, че съдът е допуснал процесуално нарушение, тъй като е дал ход на делото и на съдебното следствие при наличието на нередовна процедура по призоваване на наказаното лице, като и на изричното му противопоставяне делото да бъде гледано в негово отсъствие и в отсъствие на процесуалния му представител. Сочил, че за пренасрочване на делото в открито заседание, касаторът е бил уведомен шест дни преди съдебното заседание, като ден преди него, процесуалният му представител е поискал от съда да не бъде даван ход на делото. Въпреки това, първостепенният съд е дал ход на делото и е приключил съдебното следствие в отсъствие на оспорващия, като го е лишил от

правото му да доведе свидетел-очевидец на нарушението, който да бъде разпитан и да докажат чрез свидетелските му показания, че в действителност пешеходците не са пресичали на обозначено от закона място и следователно не е било извършено твърдяното нарушение. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и по същество на спора да бъде отменено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-013997/01.08.2019 г. или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 19-4332-013997/01.08.2019 г., издадено от началник на сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на Ю. Ю. П., на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 100 (сто) лева, за това, че на 02.07.2019 г., в 15.43 часа, в [населено място], на [улица]при № 1А, като водач на лек автомобил „Мерцедес ГЛК 200 ЦДИ“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], с посока на движение от [улица]към [улица], на пешеходна пътека на [улица]и ул. „15^{-ти} ноември“, обозначена с пътен знак Д17 и пътна маркировка тип „Зебра“, не пропуска движещите се пешеходци от ляво на дясно спрямо водача, с което е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № 19-4332-013997/01.08.2019 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган и въз основа на редовно съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При съставяне на АУАН, съответно при издаване на НП, не се установява да не са били спазени законоустановените срокове по чл. 34 ЗАНН. При съставяне на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Като в АУАН, така и в оспореното НП, достатъчно конкретно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, така, че от една страна, е ясен и недвусмислен предметът на доказване в съдебното производство, а от друга – обжалващият е могъл да реализира в пълен обем правото си на защита. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че лицето П. е извършил вмененото му нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 22^{-ри} с-в.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 119, ал. 1 ЗДвП при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. За нарушаване на това задължение – чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП, в приложимата му редакция ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г., предвижда административно наказание – „глоба“, в размер на 100 (сто) лева.

В настоящия случай, касаторът П. не е оспорил по същество времето и мястото на действието, а именно: [улица]при № 1а, с посока от [улица]към [улица], пешеходна пътека на [улица]и ул. „15^{-ти} ноември“. Спорен е бил въпросът дали пешеходците са преминавали по пешеходната пътека или не.

Съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят, посочен в АУАН, се е подписал под съдържащите се в него констатации, относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Макар към момента на съставяне на АУАН посоченият като нарушител Ю. П. да не е възразил, то впоследствие е представил допълнителни възражения и обяснения срещу съдържащите се в акта фактически констатации, като след това, в хода на производството пред административния орган и пред съда, не е представил, нито посочил относими доказателства, които да ги оборват.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни възраженията на касатора за допуснати, в производството пред СРС, съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила, поради нередовно призоваване за съдебно заседание на жалбоподателя пред първостепенния съд и неправилно даден ход на делото в отсъствието както на него, така и на процесуалния му представител. Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноси на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В чл. 328 НПК е предвидено, че страните и другите лица (без прокурора), които следва да вземат участие във въззивното производство, се призовават по реда на чл. 178 -182 НПК, като съгласно чл.329, ал. 2 НПК неявяването на другите страни без уважителни причини не е пречка за разглеждане на делото. Видно от представената, по н.а.х. дело № 15552 по описа за 2019 г. на СРС, призовка № 2043666, съгласно разпоредбите на чл.178 НПК, П. е бил уведомен лично на дата 27.05.2020 г. да се яви като жалбоподател в съдена зала на заседание, което ще се проведе на 02.06.2020 г. За разлика от Гражданско-процесуалния кодекс (чл. 56, ал. 3), приложимият в административнонаказателното производство НПК, не предвижда минимален срок, преди който следва да е извършено призоваването по делото. Следователно, извършеното призоваване, чрез посочената по-горе призовка на касатора шест дни преди дата на насроченото открито съдебно заседание, е редовно. Водим от изясненото, настоящият съдебен състав намира, че първостепенният съд правилно и

законосъобразно е дал ход на делото въпреки невявяването на оспорващия в съдебно заседание. Този извод не се променя и от факта на подадената от страна на процесуалния му представител молба от 01.06.2020 г. да не се дава ход на делото, но без да са посочени уважителни причини за това. Била е налице хипотезата на чл. 269, ал. 3, т. 3 НПК – редовно призоваване, без посочване на уважителни причини за невявяване. С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено, че оспорващият, в производството пред СРС, не е посочил доказателства, които иска да бъдат събрани и не е поддържал доказателствени искания (включително за разпит на свидетел-очевидец, както се твърди), поради което правилно и първостепенният съд е обосновал решението си на фактите, така както са били установени със събраните писмени и гласни доказателства.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 24.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 22^{-ри} с-в по н.а.х. дело № 15552 по описа за 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.